

LOVAKAT LOPNÉK

neked, ha még lenne néhány
a legjobból adnék egy tucatnyit
apádnak, aki autószerelő a
kisvárosban, ahol születted

és ahol majd egy este meghal.
Félek a kezeitől, melyek a föld
több apró részecskéjét alkották újjá,
mint amennyit én valaha fogok.

Szerződéseket kötnék neked, minden
ígéret az utolsó hazugság lenne, az utolsó
pont, ami után mindketten elutasítjuk a szabályt.

Vén pokrócokba burkolnám magunkat
minden betegséget bőrünkhöz szorítanánk.

4 VARJÚ TESTAMENTUM

1

Káin felemeli Varjút,
azt a nehéz fekete madarat
és leüti Ábelt.

A francba, mondja Varjú,
és ez még csak a kezdet.

2

A sólyomnak álcázott
fehér ember lecsap,
és ismét ellopja a lazacot
Varjú karmai közül

A francba, mondja Varjú, ha tudnék úszni
már rég elhagytam volna ezt az országot.

3

A Varjú isten, aki lejegyezte
a megbízható Varjú bibliákat
pontosan úgy néz ki, mint egy Varjú.

A francba, mondja Varjú, ez sokkal
egyszerűbbé teszi, hogy magamat imádjam.

4

Jerikó hamujában
Varjú feláldozza elsőszülött fiát.

A francba, mondja Varjú, milliónyi
vérrel áztatott fészek.

5

Amikor a varjak varjakkal harcolnak
az ég megtelik tollal és karommal

A francba, mondja Varjú, tolleső.

6

Varjú körbepüli a rezervátumot
üres sörösüvegeket gyűjt
de olyan nehezek, egyszerre
csak egyet tud cipelni

egyenként visszaviszi őket
öt centet kap egy üvegért

A francba, mondja Varjú,
Nem könnyű a redempció.

7

Varjú egy fakó lovon
belovagol egy zsúfolt powwowba
de egy indián sem ijed meg

A francba, mondja Varjú, úgy látszik
ezek már a világvége közelében élnek.

AMIT AZ ÁRVA ÖRÖKÖL

Nyelv

Azt álmodtam sírodat ásom
csupasz kezemmel. Megérintettem arcodat
a bőr csíkokban hullt a földre

addig, míg már csak nyelved maradt egyben.
Azt felakasztottam, hét napig füstölődött együtt
egy őzzel. Ízes, sűrű, zsíros inai

szorosan markolták nyelvemet. Felálltam
hogy meztelenül átsétáljak a tűzön.
Angolul beszéltem. Nem égtem el.

Nevek

Nincs Indián nevem.
A szél nem szólította meg anyámat,
amikor születtem. A szívem ide-oda

mozgó dióhéjak között rejtőzködött.
Csalnom kell, hogy érezzem a
dobolást mellkasomban.

Alkohol

„Mivel elhoztad nekünk a lovat
Majdnem megbocsátottuk
Hogy hozol nekünk whiskyt.”

Idő

A kocsik ablakából kihajolva
Sörösüveget törve szét az útjelzőkön
Mérjük az időt

Hagyomány

Indián fiúk
Inasak és őzsuta-szeműek
Fényszóróba fagyva

Buffalo Bill zálogházat nyit a rezervátumban
pont szemben a határon álló italbolttal
és éjjel-nappal nyitva tartja üzletét

Az indiánok lerohanják ékszerrel,
televízióval, VCR-ral, gyönggyel kirakott nyúlszőr öltözékkel
aminek elkészítése Inez Muse-nak 12 évébe került

Mindent átvesz, amit az indiánok hoznak,
mindent katalogizál és elraktároz. Az indiánok
elzálogosítják a kezüket, hüvelykujjukat utoljára hagyva,

elzálogosítják csontvázukat, végtelen hosszan zuhanva bőrükből,
és amikor a szívéen kívül az utolsó indián is
elzálogosította mindenét, Buffalo Bill ad érte egy húszast,

bezárja a zálogházat, új cégért fest a régire és
Amerikai Indián Kultúrák Múzeumára kereszteli üzletét
s öt dollárt kér minden Indiántól a belépőjegyért.

(Fordította: Gyukics Gábor)